

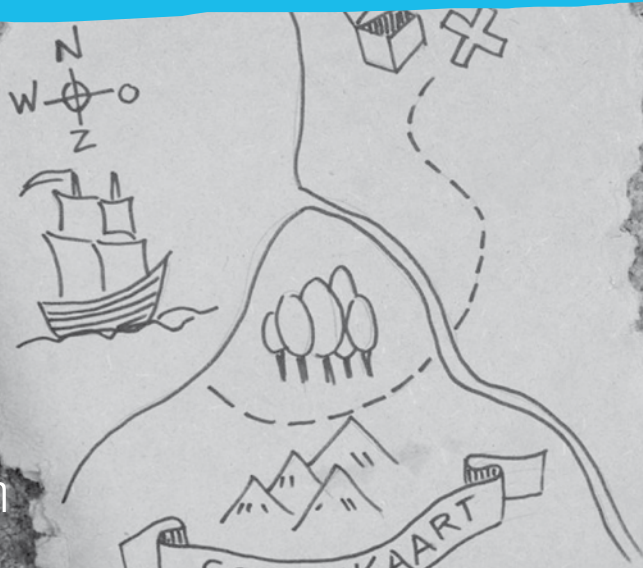
Kompas

september 2009 nummer 2

nummer 2a

Josia

Het wetboek
teruggevonden

nummer 2b

Gods Woord

houdt stand

verbindt jongeren

Colofon

Jaargang 1
Nummer 2
September 2009

Werkmateriaal met
verwerkingsmogelijkheden voor
leidinggevend en kinderen van -12
kinderclubs.

Redactie

P.H. Herweijer, *voorzitter*
G.M. de Regt, *eindredactie*
G.J. Eikelboom
H. van der Giessen
M.S.T. Imanse-Van Marion
J. de Jongh
M. Kortleven
D.J. Visser
N.L. van Wijngaarden-Kersten

Abonnementen

Leidinggevend en aangesloten
verenigingen ontvangen *Kompas*
gratis. De ledenboekjes zijn bij
de contributie van de vereniging
inbegrepen. De abonnementsprijs
voor particulieren is € 9,50 per jaar.

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde
Gemeenten
Postbus 79
3440 AB Woerden
T (0348) 489948
I www.jbgg.nl
E info@jbgg.nl

Van de Redactie

Het Woord en de Wet van God doen altijd iets in het leven van mensen. Niemand zit vrijblijvend in de kerk of leest vrijblijvend uit de Bijbel. Dat blijkt ook uit de schets 'Gods Woord houdt stand'. Jeremia laat door Baruch Gods woorden voorlezen aan koning Jojakim. Maar de koning verhardt zich onder dat Woord.

In dit tweede nummer van *Kompas* staat ook het bijbellezen weer centraal. Het zijn twee schetsen uit het Oude Testament. De geschiedenissen zijn niet zo bekend, maar hebben voor ons en de kinderen een duidelijke boodschap. De reactie op Gods Woord van koning Jojakim staat in schril contrast met de reactie van koning Josia. Jojakim laat de boekrol met Gods boodschap verbranden, Josia gebruikt het gevonden Wetboek om het volk terug te laten keren tot God.

Beide koningen waren leiders van het volk. Ze gingen hen voor op een goede of een kwade weg. Het mag het gebed van leidinggevend zijn dat ze kinderen op de goede weg mogen voorgaan. Dat kinderen in ons leven de gehoorzaamheid aan Gods Woord zien. In het vertellen op de club maar ook in onze omgang met anderen. Dat kunnen we alleen door Gods genade. Wat is het goed als op de club het beslag van Gods Woord wordt gemerkt.

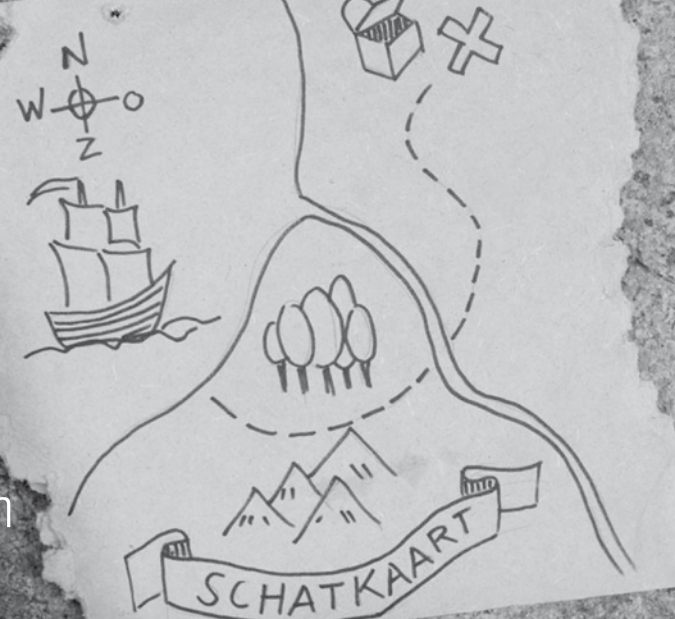
Jojakim probeerde Gods boodschap te vernietigen. Maar het Woord van God is niet teniet te doen. *Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is* (1 Petrus 1 : 25). God laat Zijn Woord verkondigen, ook nu!

Gertrude de Regt

nummer 2a

Josia

Het wetboek teruggevonden

Lezen

2 Koningen 22: 1-11

Zingen

Psalm 14: 1, 2, 3 en 4
Psalm 19: 4 en 6
Psalm 24: 2 en 3
Psalm 25: 5
Psalm 105: 4, 5 en 24
Psalm 115: 2, 3, 4, 5 en 6

Kerntekst

Het geschiedde nu als de koning de woorden des wetboeks hoorde, dat hij zijn klederen scheurde (2 Koningen 22: 11).

Aanwijzingen voor het gebruik

In het te lezen bijbelgedeelte (2 Koningen 22: 1-11) staat de geschiedenis van Josia vanaf dat hij koning werd, tot het moment dat hij zijn kleren scheurt als hem uit het wetboek is voorgelezen. Toch begint de vertelling bij het verbond dat de Heere met Abraham maakte. De nadruk in de vertelling ligt op het genadeverbond enerzijds, en op het belang van gehoorzamen aan Gods wet anderzijds. Geprobeerd is om de betekenis van het genadeverbond door te trekken naar het heden. God spreekt niet alleen door Zijn Woord, maar ook door de Doop.

Vertelschets

Heel lang geleden sloot God met Abraham een verbond. De Heere nam Abraham mee naar buiten toen het nacht was. De Heere zei: “Kijk eens naar boven, Abraham en tel de sterren eens.” Abraham kon dat niet, er waren zoveel sterren. Ze waren ontelbaar! De Heere zei: “Abraham, zoveel sterren als er aan hemel zijn, zoveel kinderen en kleinkinderen, zoveel nakomelingen zul je krijgen. Uit jou zal een groot volk ontstaan. Ik zal altijd voor dat volk zorgen, want het zal Mijn volk zijn en uit dat volk zal de Zaligmaker geboren worden.”

Lang geleden was er een volk dat veertig jaar lang door de woestijn trok. Het waren alle nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob: het volk Israël. Het volk Israël was uit Egypte bevrijd door de Heere. Mozes was door de Heere aangesteld als hun leider. De Heere was heel goed geweest voor het volk Israël. De hele woestijnreis lang. De Heere deed wat hij aan Abraham al had beloofd. Hij zorgde voor Zijn volk. Mozes had een tent laten bouwen, een tabernakel, een huis voor God om in te wonen. In de tabernakel, in het Heilige der heiligen stond de ark. En naast de ark lag... het wetboek! Eens riep de Heere Mozes bij zich op een berg. “Mozes,” zei de Heere, “ik heb een verbond gesloten met dit volk. Je moet alles wat ik je zeg, opschrijven in een wetboek.” Dat deed Mozes. Toen het klaar was, zei Mozes tegen het volk Israël dat dit boek bewaard moest worden naast de ark. Iedere zeven jaar moest het tevoorschijn worden gehaald en worden voorgelezen. Dan zou het volk van Israël al de beloften en geboden van de Heere horen, maar ook Zijn straffen, als het Hem ongehoorzaam zou zijn.

De Heere vond het heel belangrijk dat het volk Israël telkens weer Zijn woorden hoorde. Hij vindt het ook belangrijk dat jij Zijn woorden hoort. Daarom luister je nu naar deze bijbelvertelling. Daarom hoor je op school en thuis uit de Bijbel voorlezen. Daarom lees je er zelf in. Daarom ga je naar de kerk. Omdat het zo belangrijk is om Gods Woord te horen. God wil dat jij weet Wie Hij is, dat je Hem kent en dient. God wil dat je aan Hem vertelt welke zonden je hebt gedaan. Hij wil dat je om vergeving vraagt. Weet je waarom Hij dat wil? Omdat je Zijn schepsel bent, je hoort Hem te dienen. Doe je dat ook?

Toen het volk in het land Kanaän woonde, gingen veel mensen de afgoden dienen. Ze bouwden altaren voor Baäl en andere goden. Daar offerden ze op. Als er lange tijd geen regen viel, werd het land droog. Dan groeide er niets meer, dan kwam de honger en dan vroegen de mensen aan Baäl of hij regen wilde geven. Maar Baäl gaf geen regen. Baäl kòn geen regen geven. Baäl was niet meer dan een stuk hout. En dan wordt Josia koning over Juda. Hij is nog maar acht jaar oud als hij koning wordt. Net zo oud, of iets jonger dan jij. Zou jij nu al koning kunnen zijn? Nee hè? Josia moet eerst nog wat groter worden. Als Josia zestien jaar is, gaat hij de Heere zoeken. Hij krijgt de Heere lief. Hij ziet hoe zondig hij is en hoe goed de Heere voor hem zorgt. Josia denkt: “De Heere is zo goed voor mij en voor mijn volk, voor Juda, en wat doen wij? Wij doen net alsof God niet bestaat! Wij dienen Baäl!” Josia krijgt berouw...

Het is vier jaar later.

Overall in Jeruzalem wordt hard gewerkt. Knechten van koning Josia lopen rond met gereedschap in hun handen: bijlen, zagen, hamers. Gaan ze iets bouwen? Nee, ze gaan iets afbreken.

Josia heeft bevolen dat alle afgodsbeelden moeten verdwijnen. Ze worden kort en klein geslagen, tot stof gestampt. Alle altaren op de heuvels rondom Jeruzalem worden afgebroken. Alles wat met de afgoden Baäl of Astaroth te maken heeft, moet verdwijnen! Kijk, uit de tempel komen mannen. Het zijn Levieten. Wat dragen ze daar in hun handen? Een altaar! Ze gooien het buiten de tempel zomaar op een hoop! Is dat altaar niet meer goed? Nee, dat altaar is niet goed, want het is een afgodsaltaar. Zelfs in de tempel werden de afgoden gediend. Zelfs in Gods eigen huis werd gebeden tot een dood beeld. De levende God, de God van het verbond, werd vergeten in Zijn eigen huis! Josia laat niet alleen alles vernietigen wat aan afgoden doet denken, maar hij geeft ook opdracht aan zijn knechten om naar de hogepriester Hilkia te gaan. Ze moeten Hilkia geld geven. “Hilkia,” zeggen de knechten, “de koning zegt dat u met dit geld de tempel moet laten opknappen. Alles moet weer net zo mooi worden als in de tijd van koning Salomo. Alle scheuren in de muren moeten gedicht worden. Alle kamers die voor de priesters tegen de tempel aan gebouwd zijn, moeten weer dicht gemaakt worden. Ingestorte plafonds moeten gerepareerd worden. Hilkia, je moet timmermannen en metselaars aan het werk zetten met dit geld. Koop hout en stenen en zorg dat alles weer als nieuw wordt.” Als alles hersteld is, moet de tempel helemaal schoongemaakt worden. Dagenlang zijn priesters en Levieten bezig. Wat is het vies! Alle spinnenwebben en al het stof moeten eruit. Er wordt geschrobd en gesopt.

Opeens geeft iemand een schreeuw: “Kijk eens, wat is dit? Ik heb iets gevonden! Een boek, een heel oud boek!” De anderen komen snel kijken. Nieuwsgierig bekijken ze het boek. Ze roepen Hilkia de hogepriester erbij. Dan stamelt iemand: “Maar... maar... dat is het wetboek. Dat is het boek van Mozes!” atuurlijk hoort koning Josia ook al snel van het gevonden wetboek. Safan, de schrijver van de koning, neemt het boek mee naar de koning. “Koning, moet u eens kijken wat er in de tempel gevonden is... het wetboek!” Josia beveelt hem eruit voor te lezen. Aandachtig luistert de koning. Hoe langer hij luistert, hoe bleker hij wordt. Josia hoort de woorden die Mozes eens uit Gods mond hoorde. Hij hoort wat God beloofd heeft aan het volk Israël, Zijn volk. Hij hoort dat God een verbond met hen heeft gesloten en dat de Israëlieten Hem moeten gehoorzamen. Josia hoort ook welke vreselijke straffen de Heere zal uitvoeren als de Israëlieten Hem verlaten zullen, als ze Hem niet meer willen dienen. Josia schrikt; *Het geschiedde nu als de koning de woorden des wetboeks hoorde, dat hij zijn klederen scheurde.* Josia weet dat het allemaal waar is wat de Heere in het wetboek heeft laten opschrijven. Het volk hééft de Heere verlaten, het volk hééft de afgoden gediend. Nu zal de Heere Zijn straffen uitvoeren.

De koning geeft Hilkia en een paar andere knechten opdracht om aan de Heere te vragen wat er gaat gebeuren. Hilkia en de knechten gaan naar de profetes Hulda en ze vertellen haar alles. Dan zegt Hulda: “De Heere heeft gezegd: Ik zal alle straffen uitvoeren die in het boek staan, want het volk Israël heeft mij verlaten. De Israëlieten hebben andere goden gediend, ze hebben Mij toornig gemaakt. Daarom zal ik hen straffen. Maar zeg tegen de koning dat die straffen pas uitgevoerd zullen worden na zijn dood. Hij zal het niet meer meemaken, want hij heeft zich voor Mij vernederd. Hij heeft berouw gehad, over zijn eigen zonden en over de zonden van het volk. Hij zal in vrede sterven.” Wat zal Josia stil geweest zijn van blijdschap, toen hij deze woorden hoorde. Wat is God genadig voor Hem.

Zie je dat God voor Zijn kinderen zorgt? Zie je dat je elke dag tot Hem mag vluchten met je zonden? Voel jij ook berouw, zoals Josia? Elke zondag hoor je Zijn Woord. Dan hoor je dat je je moet bekeren. Maar dat kun je helemaal niet! Toch is er een uitweg. Je mag de Heere Jezus

om vergeving vragen. Vraag het Hem die de zonden droeg aan het kruis. En als Hij je zonden vergeeft, dan is er vrede in je hart. Weet je dat God met jou ook een verbond sloot, net als met Abraham? Hij sloot dat verbond al met jou voor je geboorte. En toen je gedoopt werd, gaf Hij je het teken van Zijn verbond: water op je voorhoofd. Weet je wat de Heere toen tegen je zei? “Ik doop je in Mijn Naam, in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Je behoort Mij toe. Ik wil dat jij Mijn kind bent.” Wist je dat? Dat de Heere wil dat je Zijn kind bent? Hij beloofde aan jou hetzelfde als aan Abraham en aan het volk Israël. Wat erg als je Hem dan niet dient. Als je Hem niet gehoorzaamt en je niet bekeert. Dan zeg je eigenlijk tegen de Heere: “Heere, U wilt wel mijn Vader zijn, en U zorgt wel voor mij en U geeft me alles wat ik nodig heb, maar toch wil ik Uw kind niet zijn.” Wat is dat ondankbaar! Wat is dat verschrikkelijk! Wat is dat... zondig! Als je zo leeft, dan zal de Heere je straffen met de straffen die in het wetboek staan. Bekeer je tot Hem, dan zul je behouden worden!

Josia geeft opdracht aan heel het volk om naar Jeruzalem te komen. Ook de oude mensen en de kleine kinderen moeten komen. Wat zal het druk zijn geweest in Jeruzalem. Als iedereen er is, gaat de koning op een verhoging staan. Het wordt helemaal stil. Dan leest de koning voor uit het wetboek. Iedereen moet weten wat er in staat. Het volk hoort alle beloften van de Heere, het volk hoort ook alle straffen van de Heere. Als de koning klaar is met lezen, zegt hij: “De woorden die jullie gehoord hebben, staan in het wetboek, het boek van het verbond. De Heere maakte een verbond met jullie vaders en met jullie, maar jullie hebben dat verbond verbroken. Laten we dan nu opnieuw een verbond met de Heere maken. Laten we het weer herstellen.”

Josia laat daarna buiten Jeruzalem alle afgodsbeelden en altaren verwoesten. Heel het land wordt gezuiverd. Hij laat ook het Pascha weer vieren, dat was jaren niet gebeurd. Josia sterft later in een oorlog en toch sterft hij in vrede. Hoe kan dat? Omdat God Josia liefhad. Omdat de Zaligmaker Die komen zou, Die al aan Abraham was beloofd, al Josia's zonden zou wegdragen. Omdat Hij de vloek van het wetboek op zich genomen heeft. Omdat Josia Zijn kind was. Omdat God trouw was en is aan Zijn verbond. Daarom kon Josia in vrede sterven. Hij is nu gelukkig, want hij is bij Zijn Vader in de hemel, waar het altijd vrede is, omdat de Vrededorst Zelf er is! Waar zul jij zijn als je sterft?

Achtergrondinformatie

Wetboek

Het gevonden wetboek of boek des verbonds bevat al de geboden van de Heere, zoals die voorkomen in de vijf boeken van Mozes, met de zegen en de vloek. Om de zeven jaar moest deze Wet in het openbaar voorgelezen worden (Deuteronomium 31: 10-13; Jozua 8: 32-35). Mozes heeft bevolen dit wetboek naast de ark te leggen. (Deuteronomium 31: 24-26)

Verbond

Het genadeverbond tussen God en Zijn volk is tweeledig: God belooft genade en Zijn volk is verplicht naar de wetten van het verbond te leven. “Overmits in alle verbonden twee delen begrepen zijn, zo worden ook wij weder van God door de Doop vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid, namelijk, dat wij deze enige God, Vader, Zoon en

Heilige Geest, aanhangen, betrouwen en liefhebben van ganzer harte, van ganzer ziele, van gansen gemoede en met alle krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur doden, en in een nieuw godzalig leven wandelen” (Dooptformulier).

Profetes

Het komt een paar keer in de Schrift voor dat vrouwen profetisch begaafd zijn (Deborah, Hulda, Anna). Het behoort echter wel tot uitzonderingen. Het laat zien hoe bedroevend laag het geestelijke peil van de mannen is gedaald. Dan gaat God de man voorbij en verkiest Hij de vrouw om de man te beschamen.

Reformatie

Josia's reformatie is radicaal en totaal geweest. Hij vernietigt niet alleen alle afgodendienst in het Tweestammenrijk, maar

ook in het Tienstammenrijk (waar na de wegvoering naar Assyrië veel minder mensen woonden). Deze koning heeft als één van de zeer weinigen zijn roeping verstaan om de valse godsdienst te weren en uit te roeien. Uit de woorden van de profeten Jeremia en Zefanja is op te maken dat het bij het volk slechts een uitwendige reformatie was. Zij dienden de Heere wel uiterlijk, maar niet met het hart. Daarom wordt het oordeel over Juda niet opgeheven.

Vrede

Josia krijgt de belofte dat hij in vrede zal sterven. Hij sterft in een oorlog tegen de Egyptische koning Farao Necho. Toch sterft hij vredig. Het is namelijk niet belangrijk op welke wijze of op welke leeftijd we sterven. Het is wel belangrijk hoe we sterven. Vrede hebben we alleen in leven en sterven als we met God verzoend zijn.

Aantekeningen bij de tekst

2 Koningen 22

- Vers 1 *Josia*: betekent ‘de Heere ondersteunt’.
Vers 3 *de schrijver*: de koninklijke secretaris.
Vers 4 *De wachters des dorpels*: Levieten die als opzichter zijn aangesteld.
Vers 7 *Er werd met hen geen rekening gehouden van het geld*: ze hoeven geen verantwoording af te leggen over het bestede geld.
Vers 19 *Omdat uw hart week geworden is*: omdat u bevreesd bent geworden voor het komende oordeel. Een heilzame vrees.

Suggesties voor een creatieve avond

1. U kunt de kinderen een boekrol laten maken. Dat is heel eenvoudig te doen van twee keukenrollen en (behang)papier. Eventueel kunnen er nog stokken aangemaakt worden om de boekrol uit te kunnen rollen. De boekrol zelf kan gevuld worden met een stuk uit de Bijbel, een kleurplaat, een puzzel enzovoorts.
2. U kunt ook een tekening van een boekrol vullen met een tekst die de kinderen zelf schrijven (bijvoorbeeld met behulp van een kalligrafeerpen).
 - Via de website 'nukleuren.nl' kan een tekening van boekrol uitgeprint worden (tik in als zoekterm: boekrol).
 - Op internet zijn voorbeeldkaarten van gotisch schrift te vinden. Die kunnen de kinderen naschrijven.

Antwoorden bij de werkbladen

WEET JE HET NOG?

1. Acht jaar oud
2. Zestien jaar oud
3. Hij roeide de afgodendienst uit
4. Hilikia
5. Hij moest de tempel laten repareren en herstellen.
6. Naast de ark (in het Heilige der Heiligen)
7. Safan
8. Hij scheurde zijn kleren
9. Een profetes
10. Zeven

OM OVER TE PRATEN -10

1. a De Heere wist dat het volk zondig was en iedere keer afweek van Zijn geboden. Daarom mochten ze Zijn woorden niet vergeten. Daarom werd dat wetboek iedere zeven jaar gelezen.
b De Heere wil dat wij elke zondag Zijn Wet horen. Hij eist dat we ons eraan houden en dat we ons bekeren. God wil dat we Hem belijden dat we die wet niet kunnen houden, dat we God daardoor niet de eer geven die Hem toekomt en dat we vergeving nodig hebben.
c Mogelijke antwoorden:
 - Hij liet alles wat met de afgoden te maken had afbreken en uitroeien.
 - Hij gaf veel geld om de tempel te herstellen.
 - Hij vroeg de Heere om raad (bij de profetes Hulda) en hij toonde berouw.
 - Hij wilde dat er weer elke zeven jaar uit het wetboek gelezen werd.
 - Hij sloot een verbond met de Heere.

2. a God sloot met ons het genadeverbond. Daarmee laat Hij zien dat Hij onze God is. Hij heeft er recht op dat wij Hem dienen. Hij wil door genade ook onze Vader zijn. Dan is echter één ding nodig: bekering. Wie gedoopt is en onbekeerd blijft, kan God niet zijn Vader noemen.
b Het doopwater op ons voorhoofd.

OM OVER TE PRATEN +10

1. a Deborah, Anna.
b Bijna heel het volk diende de afgoden. Als de Heere dan geen geschikte mannen vindt om profeet te zijn, roept Hij een vrouw tot profetes. Dat doet de Heere om aan de mannen te laten zien dat zij zich zouden moeten schamen. Zie ook bij de achtergrondinformatie: profetes.
2. a Verschillende antwoorden mogelijk. Het antwoord is: 'ja'. Er zijn diverse voorbeelden van afgoderij te noemen. Wijs op de tien geboden (1e gebod) en op de Heidelbergse Catechismus, vraag 95. Afgoderij is alles waarop je vertrouwt, in plaats van God. Het is de bedoeling dat u als leidinggevende met de kinderen in gesprek komt en voorbeelden bespreekt die echt leven voor de kinderen. Bijvoorbeeld het vertrouwen op eigen kunnen.
b De samenvatting van het wetboek is de wet der tien geboden. Daarin staan de tien leefregels waaraan ook wij en alle mensen ons hebben te houden. Niemand kan die volmaakt houden dan Jezus alleen. Daarom hebben wij Hem nodig om onze zonden als wetsovertreders te vergeven. In Hem worden wij gezegend. Buiten Hem worden wij vervloekt.
c God eist van ons gehoorzaamheid aan de Wet.
d God belooft dat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal ontvangen. Hij zal door Zijn Zoon, de Heere Jezus, de Wet vervullen. Dus God belooft de Zijnen wat Hij van hen eist.

PUZZEL -10 - GEHEIMSCHRIFT

Oplossing: Och, of wij Uw geboën volbrachten.

PUZZEL +10 - WOORDZOEKER

Oplossing: genadeverbond.

Gods Woord houdt stand

nummer 2b

Lezen

Jeremia 36: 10-25
en 1 Petrus 1: 25

Zingen

Psalm 2: 3, 5 en 6
Psalm 14: 1 en 6
Psalm 32: 5
Psalm 33: 5, 6 en 7
Psalm 36: 1
Psalm 78: 1 en 21
Psalm 81: 4, 9, 13 en 15
Psalm 89: 14
Psalm 95: 4 en 7
Psalm 107: 20 en 22
Psalm 111: 6
Psalm 119: 11, 26, 27,
45, 60 en 69

Kerntekst

Daarop geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, nadat de koning de rol en de woorden, die Baruch geschreven had uit de mond van Jeremia, verbrand had, zeggende: Neem u weder een andere rol, en schrijf daarop al de eerste woorden, die geweest zijn op de eerste rol, die Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft (Jeremia 36 : 27, 28).

Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is (1 Petrus 1 : 25).

Aanwijzingen voor het gebruik

Begin als leidinggevende zelf met het lezen van Jeremia 36: 10-14. In deze verzen staan veel moeilijke namen. Vanaf vers 15 kunt u de kinderen laten lezen.

Vertelschets

In een huis ergens in Jeruzalem zitten twee mannen. Eén van hen heeft een boekrol voor zich. Daarin schrijft hij de woorden op die de andere man hem zegt. Wie zijn die twee mannen? Die ene man is de profeet Jeremia. Hij is de zoon van een priester. Zijn vader heet Hilkia. Jeremia komt uit het stadje Anathoth. De andere man heet Baruch. Hij is de schrijver van Jeremia. Hij schrijft alle woorden op, die Jeremia tegen het volk moet zeggen. Jeremia is al heel lang profeet. Al jong heeft de Heere hem geroepen om Zijn Woord aan het volk van Juda, het Tweestammenrijk te preken. Jeremia heeft toen gezegd: "Dat kan ik niet; daarvoor ben ik te jong." Maar de Heere heeft gezegd: *Zeg niet: ik ben jong; want overal waarheen ik u zal zenden, zult gij gaan, en alles wat ik u gebieden zal, zult gij spreken.* En alles wat de Heere belooft en zegt, doet Hij ook!

Zo is Jeremia gaan preken. Hij heeft de boodschap van de Heere gebracht, steeds weer opnieuw. Hij heeft gezegd: "Bekeert u! Want als u dat niet doet, zal de stad Jeruzalem worden ingenomen en de tempel verwoest worden. Dan zullen alle mensen weggevoerd worden uit het land Israël." En wat deden de mensen van Jeruzalem en van het Tweestammenrijk? Ze lachten om zijn boodschap. Ze spotten ermee. Ze geloofden die boodschap niet! Welnee, dat zou heus niet gebeuren...

Toch is Jeremia doorgegaan met preken. Jarenlang. De eerste jaren regeerde koning Josia. Later werd zijn zoon Joahaz koning. Maar Joahaz was een goddeloze koning. Hij wilde de Heere niet gehoorzaam zijn, hoe hij ook werd gewaarschuwd. Hij regeerde maar drie maanden. Nu is er weer een zoon van Josia koning. Hij heet Jojakim. Maar ook deze koning wil de Heere niet gehoorzamen. Hij wil zijn eigen zin doen. En het volk van Juda, waarover Jojakim regeert? Het volk dient de afgoden.

Daar zitten Jeremia en Baruch. Baruch schrijft alle woorden die Jeremia hem zegt op de boekrol. Zo wil de Heere het. Hij heeft tegen Jeremia gezegd: *Neem een boekrol en schrijf daarop alle woorden die ik tot u gesproken heb (...) van de dagen van Josia aan tot op deze dag. Misschien zullen die van het huis van Juda horen al het kwaad dat ik hun denk te doen.* Jeremia moet alles op laten schrijven wat hij in al die jaren heeft gezegd tegen het volk. Alle straffen waarmee de Heere heeft gedreigd, moeten in die boekrol komen. Als het volk al die erge dingen hoort, zullen ze misschien doen wat de Heere zegt. Misschien zullen ze zich dan bekeren! Wat is de Heere geduldig. Hij waarschuwt het volk nog, hoe ongehoorzaam het ook is. Hoe vaak heeft de Heere jou al gewaarschuwd? In de kerk, op school, op de club? Hoor naar Mij, dan zul je leven! Doe je dat? De Heere doet dat uit liefde. Hij zoekt je behoud.

Gehoorzaam doet Jeremia wat de Heere zegt. Alle woorden die hij gepreekt heeft, zegt hij Baruch voor. De Heere helpt Jeremia daarbij. Daardoor komt het, dat hij zich al die woorden, weer herinnert. Alles wat hij gesproken heeft in de tijd van Josia en Joahaz. Ook al de woorden die hij gezegd heeft zolang koning Jojakim regeert. Baruch schrijft ze allemaal op. Zo wil de Heere het. Zo zullen al die woorden van de Heere ook bewaard blijven! Zo kunnen de Israëlieten ze later steeds weer lezen.

“Baruch,” zegt Jeremia als ze eindelijk klaar zijn, “er wordt vandaag een vastendag gehouden in de tempel. Neem de boekrol en ga ook naar de tempel. Lees de mensen die daar zijn de woorden uit de boekrol voor. Misschien zullen ze naar de woorden van de Heere horen en zich bekeren.”

Naar de tempel, waar nu zoveel mensen zijn? Maar dat is gevaarlijk! Zal het volk niet boos worden als het al die straffen hoort? En wat zal koning Jojakim ervan zeggen? Toch gaat Baruch. Hij loopt door de straten van Jeruzalem. Als hij bij de tempel komt, zoekt hij in de voorhof het gedeelte op, waar de meeste mensen zijn.

Baruch opent de boekrol. Hij begint voor te lezen. De mensen die om hem heen staan stoppen met praten. Ze luisteren stil naar het woord van de Heere. Baruch leest dat de Heere hen zal straffen als ze zich niet met hun hele hart bekeren.

Tussen al die mensen staat Michaja. Hij is de zoon van een belangrijke man in Juda. Zijn vader helpt de koning bij het regeren van het land. Ook hij luistert naar het Woord dat Baruch voorleest. Als hij die woorden hoort, schrikt hij. Dat is erg! Dit moet zijn vader weten! Vlug loopt hij naar het paleis van koning Jojakim. In een kamer vindt hij zijn vader met nog een aantal vorsten. Daar vertelt hij alles wat hij in de tempel gehoord heeft. Als de vorsten de boodschap van Michaja horen, sturen ze een man naar de tempel om Baruch te halen. Die komt. “Baruch,” zeggen de vorsten, “lees ons ook eens voor uit de boekrol.” Baruch gehoorzaamt. Ook voor die belangrijke mannen leest hij de woorden van de Heere voor. De vorsten luisteren. Ze horen alle straffen waarmee de Heere dreigt als ze zich niet bekeren. Ze schrikken ervan. “Baruch,” zeggen ze, “we zullen dit aan de koning vertellen. Hij moet het ook weten. Maar hoe kom je aan al die woorden?” “Jeremia heeft al die woorden voorgezegd en ik heb ze opgeschreven in dit boek,” zegt Baruch. “Baruch, u en Jeremia moeten zich verbergen. Zorg ervoor dat niemand weet waar jullie zijn.” Daar gaat Baruch. Hij zoekt Jeremia op en vertelt alles wat er gebeurd is. Samen verbergen ze zich.

In het paleis van de koning zijn de vorsten achtergebleven. Eerst bergen ze de rol op. Dan gaan ze samen naar de koning. Het is winter. Daarom brandt er in de zaal waar de koning zit een vuur. Als de vorsten binnenkomen, vertellen ze Jojakim over de boekrol. “Haal de rol eens,” zegt de koning tegen één van zijn knechten, “en lees me er eens uit voor.” De knecht gehoorzaamt en begint te lezen. Hij leest van al de oordelen die zullen komen als de koning en de mensen van Juda zich niet bekeren. Dat er een koning zal komen die het land veroveren zal. Die ook de stad Jeruzalem zal innemen. Hij zal de mensen gevangen nemen en naar zijn eigen land wegvoeren. De tempel zal verwoest worden. Maar hij leest ook dat die erge dingen niet zullen gebeuren als de koning en zijn volk zich bekeren tot de Heere.

En... schrikken de koning en zijn knechten? Bekeran ze zich? Kijk eens naar die mannen. Rustig luisteren ze. Er is niemand die van die woorden schrikt... Er gebeurt wel iets anders. Koning Jojakim luistert ook. Maar als hij die woorden hoort, wordt hij boos. Hoe durft Jeremia dat allemaal te zeggen: *De koning van Babel zal zekerlijk komen, en dit land verderven en maken dat mens en beest daarin ophouden.* Hoort de Jojakim het goed? Zal de koning van Babel komen? Maar dat wil hij helemaal niet en dat gelooft hij ook niet!

“Stop eens met lezen!” zegt de koning. “Geef mij die boekrol eens.” De koning staat op van zijn troon. O, kijk eens... Hij neemt de rol en een mesje waarmee een schrijver de punt van zijn pen scherp maakt. Hij loopt naar het vuur dat in de zaal brandt. De drie vorsten zien het. “O koning,” roepen ze, “doe dat toch niet!” Maar Jojakim luistert niet naar hun waarschuwing. Hij snijdt met het mes een stuk van de boekrol af en gooit het in het vuur. Het is het stuk dat de knecht net heeft voorgelezen. Hij snijdt nog een stuk af, en nog één. Zo doet hij met de hele rol. De hele boekrol verbrandt hij in het vuur. Dan gaat de koning weer zitten. Hij schrikt helemaal niet van de boodschap van de Heere. Hij doet zelfs alsof de Heere helemaal niets gezegd heeft... Hij wil niet luisteren naar de stem van God.

Ook de knechten van de koning schrikken niet als ze het Woord van de Heere horen. Ze schrikken er ook niet van dat de koning de boekrol verbrandt! Er is niemand die zijn klederen scheurt als teken van rouw. Alleen de drie vorsten zijn geschrokken. Toen Baruch hun het Woord van de Heere uit de rol voorlas, waren ze al diep onder de indruk. En nu nog meer.

Vandaag zijn er ook veel mensen die onverschillig zijn onder Gods Woord. Ze zeggen: “Wat in de Bijbel staat, is toch niet waar. En wat de Heere zegt over straf, gebeurt ook niet echt. Er is helemaal geen hel en misschien ook geen hemel.” Wat vind je ervan als mensen zo praten? Schrik je daarvan? Of, lach je er zelf ook om? Het Woord van de Heere is waar. Het blijft altijd waar, wat mensen er ook van zeggen.

In een huis in Jeruzalem zitten twee mannen. Het zijn Jeremia en Baruch. Koning Jojakim heeft mannen gestuurd om de profeet en zijn schrijver te halen. Maar ze konden hen nergens vinden. Daar zorgde de Heere voor. Weer zit Baruch met een lege boekrol voor zich. Opnieuw moet hij alles opschrijven wat Jeremia hem zegt. Zo wil de Heere het. Hij heeft gezegd: *Neem een nieuwe boekrol en schrijf daarop alles wat op de eerste boekrol stond, die de koning verbrand heeft.* Jeremia en Baruch gehoorzamen. Nog eens schrijft Baruch alle woorden van de Heere op. De Heere Zelf zorgt voor Zijn Woord. Want *het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid.*

Maar Baruch moet in deze boekrol nog iets schrijven. Het is een profetie over koning Jojakim. Een vreselijke boodschap! Jojakim zal geen koning mogen blijven. Hij zal door koning Nebukadnezar gevangen worden genomen. Die zal hem meenemen naar zijn eigen land, naar Babel. Maar daar zal Jojakim nooit komen. Onderweg zal hij sterven. Hij zal niet eens begraven worden... Ook zijn zoon zal geen koning blijven. Alle straffen die de Heere bedreigd heeft, zullen komen. En dat allemaal omdat koning Jojakim en zijn volk niet wilden horen naar het Woord van de Heere. Dat Woord dat blijft tot in eeuwigheid.

En jij? Wat doe jij met het de boodschap van de Heere? Je kunt het weggooien, zoals koning Jojakim. Je kunt het wegstoppen en doen alsof het er niet is. *Maar het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid.* Als je Gods Woord gelooft, zul je zien dat de Heere al Zijn beloften vervult. Nog veel heerlijker dan je nu kunt bedenken. Als je Gods Woord niet gelooft, zul je zien dat de Heere alle straffen uitvoert. Nog erger dan je nu kunt vermoeden. Daarom: Zo jij Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil- en troostrijk Woord, verhard je niet, maar laat je leiden!

Achtergrondinformatie

Jeremia

Jeremia was een priesterzoon. Zijn vader heette Hilikia. Hij was afkomstig uit de priesterstad Anathoth. Jeremia werd al jong door de Heere tot profeet geroepen (zie Jeremia 1). Zijn opdracht was: het Woord van de Heere brengen aan de mensen in Jeruzalem, aan het volk van Juda (het Tweestammenrijk). Hij heeft geprofeteerd in de tijd van koning Josia, zijn zoon Joahaz, zijn tweede zoon Jojakim, diens zoon Jojachin en Josia's zoon Zedekia. Zijn prediking was een voortdurende oproep tot bekering. Bij zijn roeping zei de Heere al dat Jeremia zou moeten preken, maar dat het volk niet naar hem zou luisteren. Toch zou hij door moeten gaan. Jeremia heeft dat ook gedaan. Totdat de stad Jeruzalem verwoest werd door koning Nebukadnezar heeft hij in getrouwheid het Woord van God gebracht. Nadat het grootste deel van het volk van het Tweestammenrijk was weggevoerd heeft hij nog aan het overgebleven volk de boodschap van de Heere geprekeerd. Tenslotte is hij door zijn volksgenoten meegenomen naar het land Egypte (waar hij volgens de ongewijde geschiedenis door hen gestenigd zou zijn).

Baruch

Baruch wordt in het boek van Jeremia de zoon van Nerija genoemd. Het grootste gedeelte van de profetieën van Jeremia is door hem opgeschreven. In Jeremia 36 wordt gemeld hoe dat gegaan is. Het opschrijven van de woorden van de Heere was voor Baruch niet zonder levensgevaar. Ook hij werd net als Jeremia door koning Jojakim gezocht om gedood te worden. De Heere waakte echter niet

alleen over Jeremia, maar ook over Baruch. Baruch heeft van de Heere zelfs een persoonlijk boodschap gekregen. Heel bescheiden heeft hij die pas in hoofdstuk 45 beschreven. De Heere heeft hem toen beloofd: *Maar Ik zal u uwe ziel tot een buit geven, in alle plaatsen, waar gij zult henentrekken* (Jeremia 45: 5b).

De tijd van deze profetie

In het vierde jaar van Jojakim heeft een belangrijke gebeurtenis plaatsgevonden. In Jeremia 25: 1 lezen we, *dat was het eerste jaar van Nebukadnezar, koning van Babel*. In dit hoofdstuk wordt Nebukadnezar zelfs 'Mijn knecht' genoemd! Hij zal als middel in Gods hand gebruikt worden om het oordeel dat de Heere over het volk van Juda heeft laten verkondigen, ten uitvoer te brengen. Nebukadnezar is degene van wie al steeds gesproken is. Echter, toen was nog niet bekend wie hier precies mee bedoeld wordt. Nu wordt hij bij name genoemd. In dit jaar heeft Nebukadnezar gevochten tegen de koning van Egypte. En hij heeft deze slag gewonnen. Daardoor kwam Juda, dat in feite onder de heerschappij van de Farao was, onder de heerschappij van koning Nebukadnezar van Babel. Het oordeel kwam hierdoor voor Juda steeds dichterbij. De inwoners van Jeruzalem en Juda hebben dit ook zo opgevat. Vandaar ook dat ze een vasten uitroepen. Ze zullen samenkomen in Jeruzalem om de Heere te bidden of Hij hen wil helpen en verlossen van de koning van Babel.

De profetie over Jojakim

Eén van de profetieën die moet worden toegevoegd, gaat over koning Jojakim. Als straf voor het verachten van de Heere en Zijn Woord zal hij geen hebben, die op

David's troon zitte. Dit is ook gebeurd. Zijn zoon Jojachin heeft slechts drie maanden geregeerd. Toen koning Nebukadnezar naar Jeruzalem kwam, heeft Jojachin zich overgegeven. Hij is door Nebukadnezar naar Babel weggevoerd. Daar werd hij 37 jaar later door Evilmerodach, de zoon van Nebukadnezar, uit de gevangenis verheven (2 Koningen 25: 27). De andere profetie gaat over Jojakim zelf: *en zijn dood lichaam zal weggeworpen zijn, des daags in de hitte, en des nachts in de vorst* (Jeremia 36: 30b). De Heere liet hier de smaad beschrijven die over deze koning komen zou. Hierover lezen we ook in Jeremia 22: 18 en 19: *Daarom zegt de HEERE alzo van Jojakim, de zoon van Josia, koning van Juda: Zij zullen hem niet beklagen: Och mijn broeder! Of, och zuster! Zij zullen hem niet beklagen: Och heer! Of, och zijne majesteit! Met een ezelsbegravenis zal hij begraven worden; men zal hem slepen en daarheen werpen, verre weg van de poorten van Jeruzalem*.

De inhoud van de boekrol

In Jeremia 25 lezen we al dat Nebukadnezar koning is geworden over Babel. Daar wordt hetzelfde jaar genoemd als hier in hoofdstuk 36. In dit hoofdstuk wordt het volk opgeroepen zich te bekeren tot de Heere. Als het dat niet doet, zal het gestraft worden. In het negende vers lezen we: *Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten van het noorden, spreekt de HEERE; en tot Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit land, en over de inwoners van hetzelfde, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen en zal ze stellen tot een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden*. Toch staat er nog iets. Hoewel de Heere het volk zal straffen, zal het niet voor

altijd zijn. Na zeventig jaar zal Hij ervoor zorgen dat het volk van Juda terug zal keren naar hun land. Want al Zijn woorden zullen vervuld worden. Ook het woord dat Hij sprak over de komende Messias. Het volk van Juda en hun koning hebben dat niet verdiend. Maar de Heere doet het niet om hunnentwil, maar om Zijns groten Naams wil. *Zijn raad zal bestaan en Hij zal al Zijn welbehagen doen*. De Heere Jezus, de grote Davidszoon, zal geboren worden.

Het voorlezen van de boekrol door Baruch

Het is niet waarschijnlijk dat Baruch de inhoud van de hele rol aan het volk en later aan de vorsten heeft voorgelezen. Hij zal vooral die gedeelten gelezen hebben, die waarschijnlijk de meeste indruk zouden maken. Dat waren die gedeelten, die gingen over de zonden van het volk en de te verwachten gerichten. Het voorlezen van de hele boekrol zou te veel tijd hebben gevraagd.

Een vasten

Deze vastendag hadden ze naar hun eigen goedvinden ingesteld. Uit verschillende gebeurtenissen wisten de mensen van Juda, dat er iets ernstigs stond te gebeuren. Dit uitroepen viel buiten de gewone gang van zaken. Tot dit middel werd vaak de toevlucht genomen als er een ramp voorhanden was. Vasten was een teken van verootmoediging en het bereidt de mens beter voor op het gebed. Het was als een plechtige belijdenis van schuld en straf. Door middel van het vasten beleed men dat men aan oordeel Gods onderworpen was. Men liet dit zien door de sierlijke klederen uit te doen en een zak aan te doen. Ook werd het hoofd met as of aarde bestrooid. Men deed in het huis van God belijdenis van zonden en bad

Hem om genade. Het vasten was daarbij een hulpmiddel. Het was een betuiging van boetvaardigheid. Hier was het echter bij het merendeel van het volk niet meer dan een gewoonte. Aan de buitenkant leek het allemaal heel mooi, maar ten diepste meenden ze er niets van. Velen hadden aan het uitwendige genoeg. We komen in de Bijbel dan ook regelmatig tegen, dat de Heere het volk aanspreekt, omdat ze het niet op de juiste wijze doen. Bij de profeet Joël lezen we: *En scheurt uw hart en niet uwe klederen, en bekeert u tot den HEERE, uwen God* (Joël 2: 13). “Om vergiffenis te verkrijgen worden twee dingen vereist: gebed en bekering,” (Calvijn).

De reactie op de profetie

We lezen in vers 11 over een zekere Michaja. Hij vertelt de woorden die hij gehoord

heeft aan de vorsten. Die zenden om de boekrol om ook te horen wat daarin staat. Als Baruch dan leest, *verschrikten zij, de een tegen de ander*. Ze zijn ervan overtuigd dat ook de koning deze woorden moet weten. De koning laat de boekrol halen. Hij luistert samen met al zijn knechten die bij hem zijn. De uitwerking is hier is: *en zij verschrikten niet en scheurden hun klederen niet, de koning noch al zijn knechten die al deze woorden gehoord hadden*. Van drie knechten wordt echter iets anders gezegd: *Hoewel ook Elnathan, en Delaja en Gemarja bij de koning daarvoor spraken dat hij de rol niet zou verbranden*. Het heeft wel moed van hen gevraagd om tegen de koning in te gaan. Het was ook niet zonder gevaar om er een andere mening dan die de koning had op na te houden. We lezen echter nergens dat het volk zich ook daadwerkelijk bekeerde...

Aantekeningen bij de tekst

- Vers 1 *het vierde jaar van Jojakim*: dat was het eerste jaar van Nebukadnezar, koning van Babel (vergelijk Jeremia 25: 1).
- Vers 2 *een rol des boeks*: een grote boekrol, waarop geschreven kon worden en die kon worden opgerold.
- Vers 3 *het kwaad*: de straf, de dreigementen.
- Vers 4 *uit de mond van Jeremia*: de HEERE zorgt ervoor dat Jeremia zich alles weer herinnert, wat hij van de Heere gehoord had.
- Vers 5 *ik ben opgehouden*: verhinderd. (Het kan dat de HEERE Jeremia een bijzonder bevel had gegeven, of dat hij onrein was. Ook is het mogelijk dat hij van de Joden niet meer in de tempel mocht komen vanwege zijn prediking).
- Vers 6 *op den vastendag*: wanneer er veel volk naar de tempel komt om zich te verootmoedigen voor de Heere. Dit was wel de bedoeling van deze dagen. Velen bleven echter in het uiterlijke steken. Het was alleen de buitenkant. En ze dachten dat dat voldoende was.
- Vers 7 *Misschien zal hunlieder smeking voor des HEEREN aangezicht nedervallen*: aangenaam zijn.
de toorn: de straffen, plagen en ellenden, die hij hun gedreigd heeft, indien zij zich niet bekeren.

- Vers 9 *een vasten voor des HEEREN aangezicht*: Om in Zijn huis voor Hem belijdenis te doen van zonden en Hem om genade te bidden, waarbij het vasten een hulpmiddel was.
- Vers 10 *in de kamer*: bij de kamer.
de schrijver: een kerkelijk historieschrijver of schriftgeleerde.
- Vers 12 *des schrijvers*: de secretaris van de koning.
de vorsten: de hoge ambtenaren
- Vers 16 *zij verschrikten*: ze schrikken wel van al die oordelen, maar het is van voorbijgaande aard.
- Vers 18 *las hij*: dicteerde hij.
- Vers 20 *maar de rol legden zij weg*: zij willen eerst eens zien hoe de koning reageert.
- Vers 23 *stukken*: kolommen.
versneed: de koning sneed de rol in stukken.
schrijfmes: een mes waarmee het schrijfriet, waarmee men schreef, scherp maakte.
- Vers 24 *scheurden hun klederen niet*: als teken van rouw.
al zijn knechten: niemand van zijn officieren en hovelingen die bij hem waren.
- Vers 30 *hij zal geen hebben die op Davids troon zitte*: zijn zoon Jojachin heeft maar drie maanden geregeerd en is toen weggevoerd naar Babel. Daarna is Jojakims broer koning geworden.
en zijn dood lichaam zal weggeworpen zijn: het zal niet begraven worden als een teken van Gods toorn (zie ook Jeremia 22: 18 en 19).

Antwoorden bij de werkbladen

WEET JE HET NOG? -10

1. b	3. a	5. b	7. b	9. b
2. a	4. b	6. a	8. b	10. b

WEET JE HET NOG? +10

1. b	3. a	5. c	7. c	9. c
2. a	4. b	6. b	8. c	10. b

OM OVER TE PRATEN -10

- De woorden die de Heere gesproken had door Jeremia zouden zo beter bewaard blijven. Het volk zou ze later nog eens kunnen lezen.
 - De Heere heeft ons Zijn Woord, de Bijbel gegeven. Daarnaast geeft Hij ons Zijn knechten die dat Woord uit mogen leggen.
 - Profeten (onder andere Jeremia, Jesaja), Evangelisten (Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes) en Apostelen (Paulus, Petrus, Jakobus, Judas), David (Psalmen), Salomo (Spreuken, Prediker, Hooglied) enzovoorts.

- 2 a. Josia, waar een boekrol gevonden werd. De kamerling uit Morenland las in een boekrol. In Psalm 40 lezen we: de rol des boeks is met Mijn Naam vervuld. Johannes op Padmos zag in de rechterhand van Degene Die op de troon zat (de Heere) een boekrol (Openbaringen 5: 1).
b. Hier wordt gesproken van de Heere Jezus.
- 3 a. Laat één van de kinderen de tekst uit een ballonnetje voorlezen. Vraag wat ze van het gezegde vinden. Op deze manier is het mogelijk om tot een eenvoudig gesprekje te komen.
b. Laat ieder kind voor zichzelf de lege ballon invullen. Ook hierover kan gepraat worden zoals hierboven is aangegeven.

Om over te praten +10

- 1 a. Vasten is een dag geen eten en drinken gebruiken om zo te laten zien dat je verdriet of berouw hebt. Ook vasten mensen wel eens als ze tijd willen nemen om tot de Heere te bidden. Als ze een belangrijke beslissing moeten nemen, bijvoorbeeld. Als mensen in de tijd van de Bijbel vastten, scheurden ze hun kleren en deden ze as op hun hoofd deden als teken van rouw.
b. Vasten is een teken van verootmoediging. In de tijd van de Bijbel vastten mensen vaak. Zo beleden ze dat ze de straffen van de Heere verdiend hadden. Ze beleden hun zonden niet alleen met woorden, maar ze lieten ook aan de buitenkant zien, dat ze daarvan berouw hadden. Zo zeiden ze eigenlijk dat ze het niet waard waren dat de Heere hun gebed verhoorde.
Ook nu gebeurt het nog dat mensen vasten. Dat weten anderen meestal niet. Door het vasten kunnen ze hun gedachten beter bij het bidden houden. Ze hoeven niet voor eten te zorgen en hebben dus alle tijd om met de dingen van de Heere bezig te zijn.
c. De Heere Jezus heeft er op gewezen dat, als we vasten, we dat niet moeten laten zien. We moeten dat alleen aan de Heere laten zien. Het is genoeg als Hij het weet. Mensen hoeven dit niet te weten.
- 2 a. - Hij las het Woord voor.
- Zij luisterden naar dat Woord, maar we lezen niet dat ze zich bekeerden.
- Hij hoorde het Woord en vertelde er ook over aan anderen.
- Zij schrokken toen ze het Woord hoorden, maar ze bekeerden zich niet. Wel wilden ze dat ook de koning het zouden horen.
- Hij liet het Woord voorlezen. Maar daarna verbrandde hij het Woord van de Heere.
b. Als we wel naar het Woord luisteren, er misschien ook wel over vertellen en er met anderen over praten, maar niet doen wat de Heere ons gebiedt: ons bekeren!

- c. Hij wil niet alleen dat we naar Zijn Woord luisteren en het lezen, dat we er samen over praten en het onderzoeken, maar Hij wil vooral dat we doen wat Hij in Zijn Woord zegt. Dat we ons bekeren.
- d. Omdat we de Heere dan ongehoorzaam zijn. Eenmaal komt de Heere op Zijn Woord terug. Hij zal ons dan vragen wat we met Zijn Woord gedaan hebben! Als we dan onbekeerd zijn gebleven, zullen al die woorden die Hij sprak en die wij lazen tegen ons getuigen.

- 3 a. Hij dacht dat hij er zo voor kon zorgen dat wat in die rol stond niet zou gebeuren. Hij geloofde niet dat de Heere altijd Dezelfde blijft en nooit verandert. Maar hij geloofde ook niet dat het Woord van de Heere nooit verandert. In feite verwerpt hij de Heere!
b. Zoals Jojakim de Heere en Zijn Woord veracht en verwerpt en er niets van laat overblijven, zo wordt ook Jojakim door de Heere veracht en verworpen.

4.	Koning Josia	Koning Jojakim
	Hoort het woord en vernedert zich voor de Heere.	Hoort het woord en gelooft het niet.
	Vraagt aan zijn knechten of ze voor hem de Heere willen vragen.	Heeft geen raad en raadgever nodig.
	Krijgt van de Heere de boodschap, dat de straf zal komen, maar dat hij in vrede mag sterven.	Krijgt van de Heere de boodschap, dat het Woord van de Heere blijft, maar dat hij zal vergaan.

Puzzel -10

Op de plaat zie je een hand met een boekrol en een brandend vuur.

Puzzel +10

Uit de letters die overblijven, komt: *Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid* (1 Petrus 1: 25a).

Gereformeerde Gemeenten